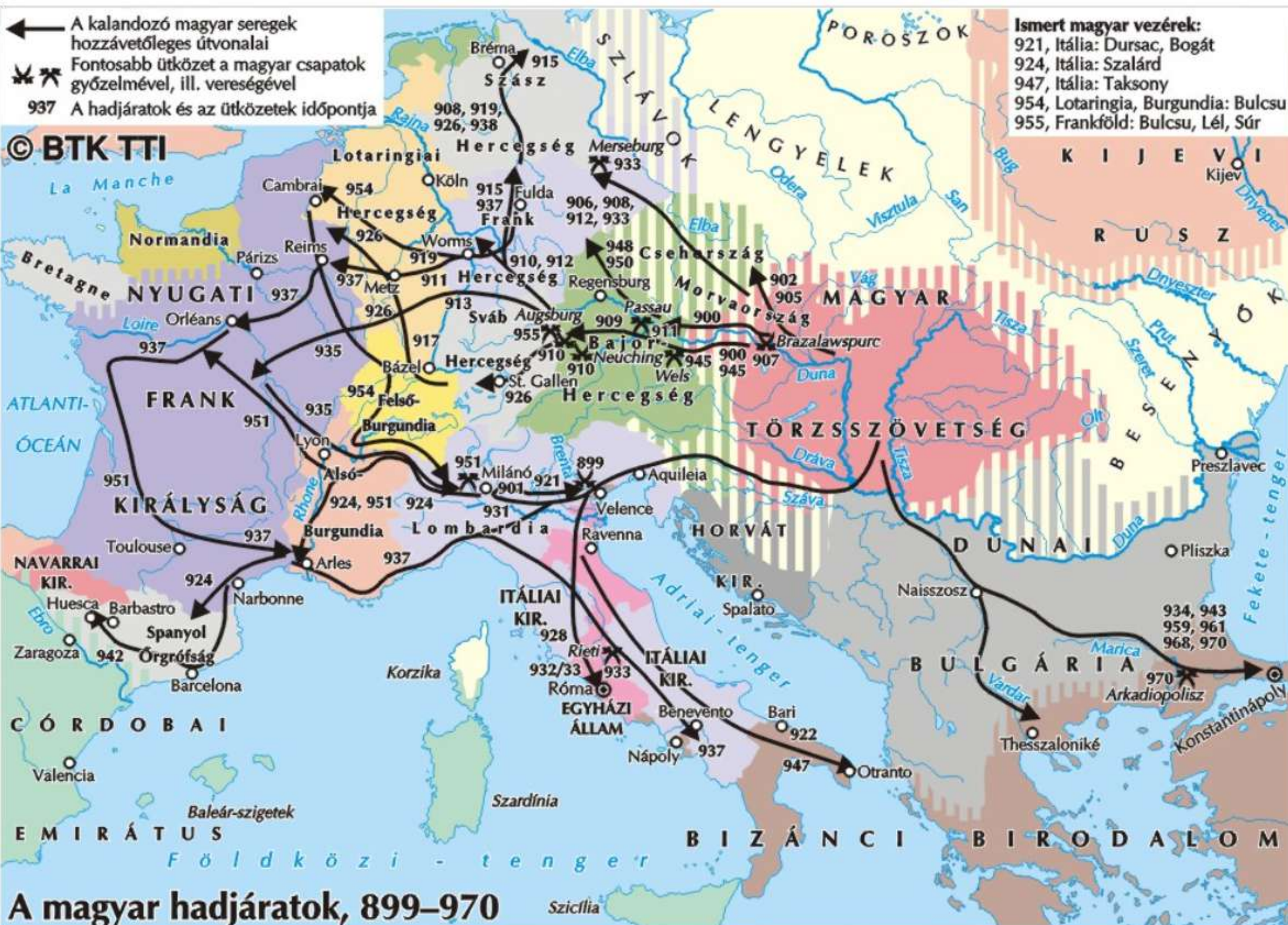

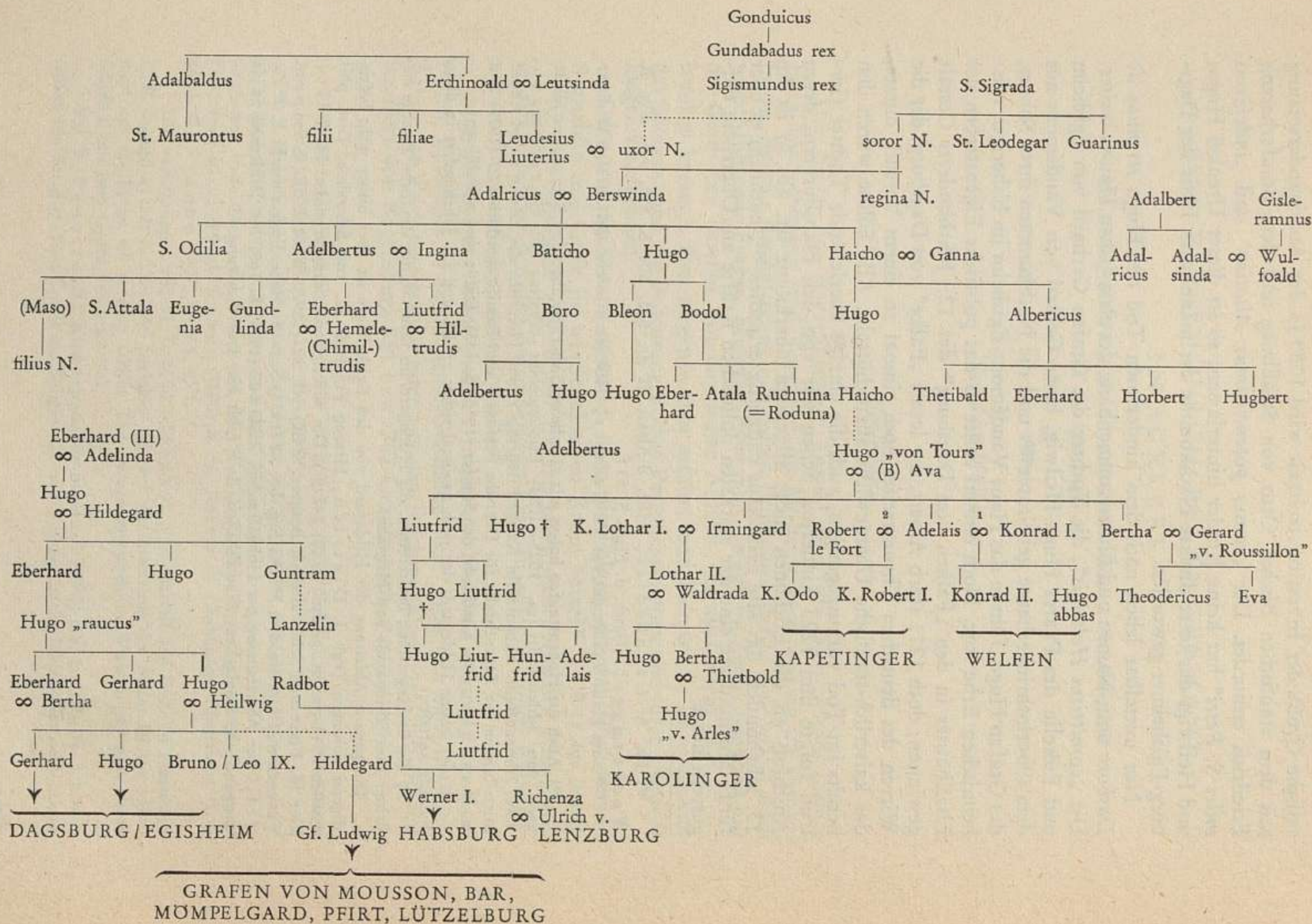
- ← A kalandozó magyar seregek hozzávetőleges útvonalai
 ✖ ✖ Fontosabb ütközet a magyar csapatok győzelmével, ill. vereségével
 937 A hadjáratok és az ütközetek időpontja

Ismert magyar vezérek:
 921, Itália: Dursac, Bogát
 924, Itália: Szalárd
 947, Itália: Taksony
 954, Lotaringia, Burgundia: Bulcsu
 955, Frankföld: Bulcsu, Lél, Súr

© BTK TTI

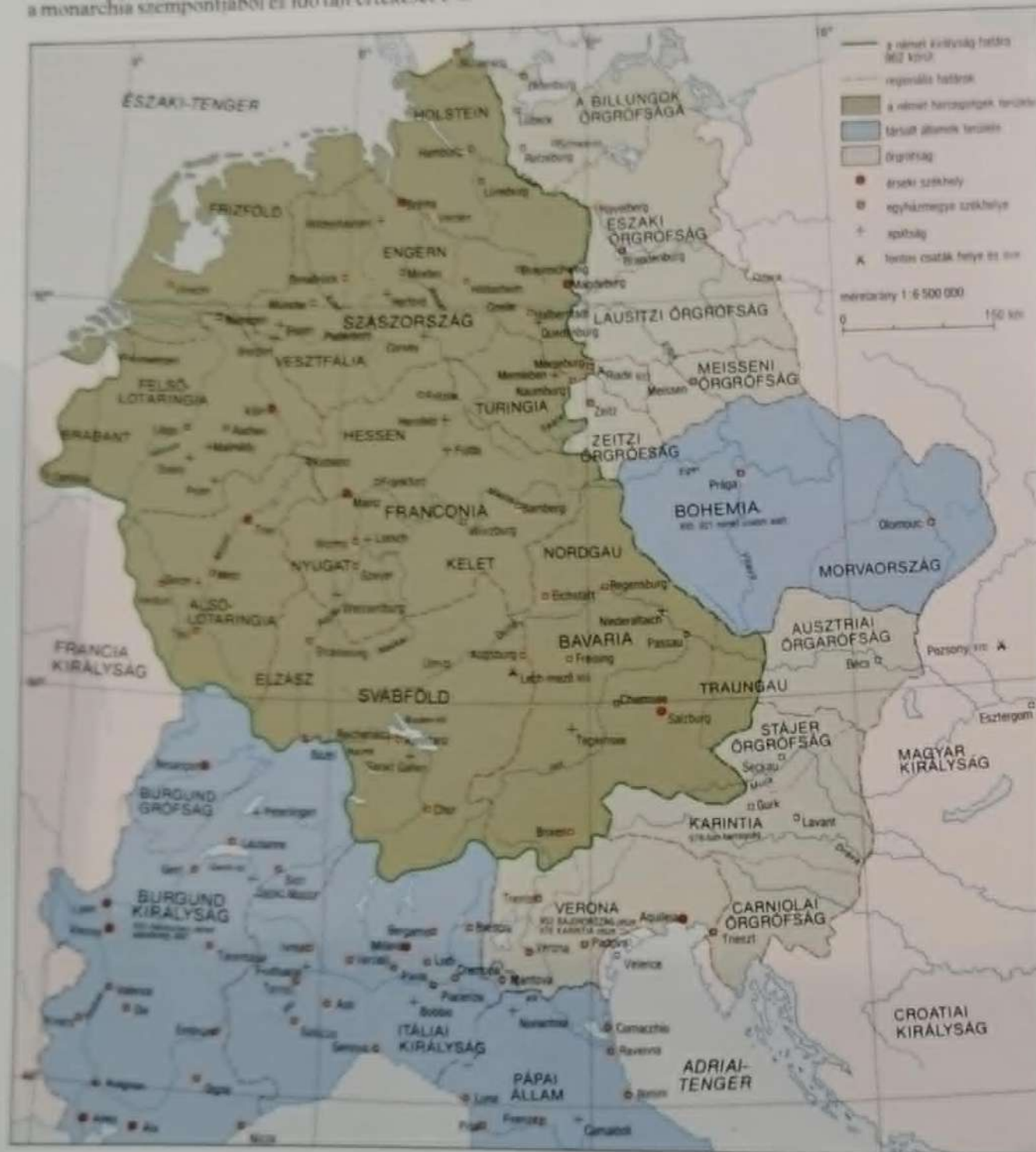

A magyar hadjáratok, 899–970

LES ABBAYES DE MURBACH ET DE LURE XVIe - XVIIIe S.

A német királyság

a 10. században

Miután 843-ban a Karoling Birodalom több részre szakadt, kialakult egy önálló német királyság, de először csak a szász királyoknak sikerült 919 után valóban összefogniuk a királyságot alkotó hercegségeket. Legnehezebben megoldható problémájuk a keleti szláv földek felé való terjeszkedési vágyukból következett: ezáltal évszázadokra meghatározhatatlan és lezáratlan volt a német keleti határ. Ugyanakkor Itália is vonzást gyakorolt a bajor és a sváb hercegségre; ez délre vonta magukat a német királyokat is, akiknek vállalniuk kellett mind Itália, mind a birodalom kormányzásának terheit. A német királyság igen eltérő történelmi hagyományú tartományokat fogott össze, és királyai képességeit dicséri, hogy az egységet fenn tudták tartani egészen a 13. századig. Az ország püspökei a Római Birodalom késői időszakának legjobb hagyományai szellemében éltek hatalmukkal. A hercegségek fontossága általában csökkent, amikor a királyi kormányzás magabiztossá vált. Ennek is köszönhető, hogy Németország kapcsolatokat teremtett Konstantinápolyval és Córdoba-val, s a történelem folyamán először számottevő hatalommá lett.